**Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet**

►**B**

# RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 789/2001

**av den 24 april 2001**

**om att förbehålla rådet genomförandebefogenheter avseende vissa detaljerade bestämmelser och praktiska förfaranden för behandlingen av ansökningar om visering**

(EGT L 116, 26.4.2001, s. 2)

Ändrad genom:

| | | Officiella tidningen | | |
|---|---|---|---|---|
| | | nr | sida | datum |
| ►**M1** | Rådets beslut 2004/927/EG av den 22 december 2004 | L 396 | 45 | 31.12.2004 |

▼B

# RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 789/2001

## av den 24 april 2001

## om att förbehålla rådet genomförandebefogenheter avseende vissa detaljerade bestämmelser och praktiska förfaranden för behandlingen av ansökningar om visering

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 62.2 och artikel 62.3 i detta,

med beaktande av Republiken Finlands initiativ, ([1])

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, ([2]) och

av följande skäl:

(1) De gemensamma konsulära anvisningar angående viseringar till diplomatiska beskickningar och karriärkonsulära myndigheter som förtecknas under SCH/Com-ex (99) 13 i bilaga A artikel 1 till rådets beslut 1999/435/EG ([3]) av den 20 maj 1999 om fastställande av Schengenregelverket, i enlighet med relevanta bestämmelser i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och Fördraget om Europeiska unionen, i syfte att besluta om den rättsliga grunden för samtliga de bestämmelser och beslut som utgör Schengenregelverket har upprättats i syfte att genomföra bestämmelserna i avdelning II kapitel 3 i den i Schengen den 19 juni 1990 undertecknade konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, nedan kallad konventionen.

(2) Vissa detaljerade bestämmelser och praktiska förfaranden för behandlingen av ansökningar om visering vid diplomatiska beskickningar och karriärkonsulära myndigheter i de medlemsstater som deltar i det närmare samarbete som nämns i artikel 1 i protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar, nedan kallat protokollet, ingår i de gemensamma konsulära anvisningarna och bilagorna till dessa och måste antas och regelbundet ändras och uppdateras för att tillgodose de relevanta konsulära myndigheternas operativa krav.

(3) Dessutom har en handbok om handlingar i vilka en visering kan införas, förtecknad under SCH/Com-ex (98) 56 och SCH/Com-ex (99) 14 i bilaga A till beslut 1999/435/EG, upprättats i enlighet med bilaga XI till de gemensamma konsulära anvisningarna. Det är nödvändigt att bestämmelserna i denna handbok antas och regelbundet ändras och uppdateras för att de skall motsvara dessa myndigheters operativa krav.

(4) Därutöver har en handbok om utfärdandet av Schengenviseringar i tredje länder där inte alla Schengenstaterna är representerade upprättats som dokument SCH/II (95) 16 rev 19, som förtecknas under SCH/Com-ex (99) 13 i bilaga A till beslut 1999/435/EG. Det är också nödvändigt att bestämmelserna i denna handbok antas och regelbundet ändras och uppdateras.

(5) Enligt rådets beslut 2000/645/EG av den 17 oktober 2000 om rättelse i Schengenregelverket enligt Verkställande Schengenkommitténs beslut SCH/Com-ex ([4]) (94) 15 rev skall dokument SCH/II-Vision (1999) 5 (nedan kallat Schengens rådfrågningssystem (tekniska specifikationer)) fogas till Verkställande kommitténs (Schengen) beslut SCH/Com-ex (94) rev 15. I det dokumentet fastställs bland annat de principer enligt vilka det datoriserade

([1]) EGT C 164, 14.6.2000, s. 7.
([2]) Uttalande avgivet den 13.3.2001 (ännu ej offentliggjort i EGT).
([3]) EGT L 176, 10.7.1999, s. 1.
([4]) EGT L 272, 25.10.2000, s. 24.

▼B

förfarandet för rådfrågning för utfärdande av viseringar med de centrala myndigheter som avses i artikel 17.2 i konventionen skall tillämpas. Det är också nödvändigt att bestämmelserna i Schengens rådfrågningssystem (tekniska specifikationer) antas och regelbundet ändras och uppdateras.

(6) I olika bestämmelser i avdelning II kapitel 3 i konventionen, särskilt i artikel 17 i denna, och i de gemensamma konsulära anvisningarna föreskrivs att genomförandeåtgärder skall vidtas av den verkställande kommitté som inrättades genom de Schengenavtal som antogs före den 1 maj 1999 och som rådet nu har ersatt i enlighet med artikel 2 i protokollet. Enligt artikel 1 i protokollet skall samarbetet inom ramen för Schengenregelverket genomföras inom Europeiska unionens institutionella och rättsliga ramar och med iakttagande av de relevanta bestämmelserna i Fördraget om Europeiska unionen och i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

(7) Det är därför lämpligt att i en gemenskapsrättsakt ange det förfarande genom vilket genomförandeåtgärder bör vidtas.

(8) Eftersom medlemsstaterna spelar en större roll i fråga om utvecklingen av viseringspolitiken, vilket återspeglar hur känsligt detta område är, särskilt som det inbegriper de politiska förbindelserna med tredje land, förbehåller sig rådet rätten att under den övergångsperiod om fem år som avses i artikel 67.1 i fördraget med enhällighet anta, ändra och uppdatera ovannämnda detaljerade bestämmelser och praktiska förfaranden, i avvaktan på att rådet på nytt granskar under vilka villkor kommissionen bör tilldelas sådana genomförandebefogenheter efter övergångsperiodens slut.

(9) Några av dessa bestämmelser och förfaranden kräver konfidentiell behandling för att förhindra missbruk.

(10) Det är också nödvändigt att fastställa ett förfarande enligt vilket rådets medlemmar och kommissionen utan dröjsmål skall informeras om alla ändringar i handboken om handlingar i vilka en visering kan införas, i handboken om utfärdandet av Schengenviseringar i tredje länder i vilka inte alla Schengenstaterna är representerade, i bilagorna 6 och 9 till Schengens rådfrågningssystem (tekniska specifikationer) och i de bilagor till de gemensamma konsulära anvisningarna som helt eller delvis består av förteckningar över faktauppgifter som varje medlemsstat måste tillhandahålla i enlighet med sina regler och som därför inte kan antas, ändras eller uppdateras genom en rådsakt.

(11) De delar av de gemensamma konsulära anvisningarna och bilagorna till dessa som inte kan ändras genom något av förfarandena som anges i denna förordning bör ändras i enlighet med bestämmelserna i avdelning IV i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 62.2, 62.3 och 67 i detta.

(12) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokollet om Danmarks ställning, fogat till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, skall Danmark inte delta i antagandet av detta instrument, som därför inte skall vara bindande för eller tillämpligt i Danmark. Eftersom detta instrument utgör en rättsakt som syftar till att utveckla Schengenregelverket med tillämpning av bestämmelserna i avdelning IV i Fördraget, om upprättandet av Europeiska gemenskapen, skall i enlighet med artikel 5 i det ovannämnda protokollet tillämpas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

*Artikel 1*

1. Rådet skall, ►M1 genom beslut med kvalificerad majoritet ◄, på initiativ av en av sina medlemmar eller på förslag från kommissionen vid behov ändra delarna II, III, V, VI och VIII i de gemensamma

▼B

konsulära anvisningarna samt bilaga 2 (med undantag av förteckning B och den viseringsskyldighet som gäller de länder som nämns i förteckning A, om vilka rådfrågning i förväg inte behövs), och delarna I och III i bilaga 3 såväl som bilagorna 6, 10, 11, 12, 13, 14 och 15 till dessa.

2. Rådet skall, ►M1 genom beslut med kvalificerad majoritet ◄, på initiativ av en av sina medlemmar eller på förslag från kommissionen vid behov ändra inledningen och delarna I, II och III i Schengens rådfrågningssystem (tekniska specifikationer) samt bilagorna 2, 2A, 3, 4, 5, 7 och 8 till denna.

3. I den utsträckning sådana ändringar rör konfidentiella bestämmelser och förfaranden skall informationen i dessa göras tillgänglig endast för myndigheter som har utsetts av medlemsstaterna och för personer som vederbörligen bemyndigats av varje medlemsstat eller av Europeiska gemenskapernas institutioner eller på annat sätt har rätt att få tillgång till sådan information.

*Artikel 2*

1. Varje medlemsstat skall meddela rådets generalsekreterare vilka ändringar den önskar göra i del III i bilaga 1, förteckning A i bilaga 2 (med undantag av den viseringsskyldighet som gäller länder nämnda i denna förteckning om vilka rådfrågning måste äga rum i förväg) och förteckning B i bilaga 2, del II i bilaga 3 och bilagorna 4, 5, 7 och 9 till de gemensamma konsulära anvisningarna, i handboken om handlingar i vilka en visering kan införas, i handboken om utfärdandet av Schengenviseringar i tredje länder i vilka inte alla Schengenstaterna är representerade och i bilagorna 6 och 9 till Schengens rådfrågningssystem (tekniska specifikationer).

2. Om någon medlemsstat önskar göra en ändring i bilagorna 4, 5b, 5c, 7 eller 9 i de gemensamma konsulära anvisningarna skall den först lägga fram ett förslag till ändring för de andra medlemsstaterna och ge dem möjlighet att kommentera förslaget.

3. Ändringar enligt punkterna 1 och 2 skall anses få verkan från och med den tidpunkt då generalsekreteraren meddelar ändringarna till rådets medlemmar och till kommissionen.

*Artikel 3*

Rådets generalsekretariat skall ansvara för utarbetandet av reviderade versioner av de gemensamma konsulära anvisningarna och bilagorna till dessa, av handboken om handlingar i vilka en visering kan införas, handboken om utfärdandet av Schengenviseringar i tredje länder i vilka inte alla Schengenstaterna är representerade och av Schengens rådfrågningssystem (tekniska specifikationer) i syfte att införliva ändringar som gjorts i enlighet med artiklarna 1 och 2. Det skall överlämna dessa versioner till medlemsstaterna i nödvändig omfattning.

*Artikel 4*

Denna förordning träder i kraft samma dag som den antas.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.